

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobců: **a) LONDA spol. s.r.o.**, Praha 1, Křemencova 4, IČ: 49241931, zastoupen JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem se sídlem Praha 1, U Prašné brány 3, **b) RADIO BONTON a.s.**, Praha 2, Wenzigova 4/1872, IČ: 60192682, zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Praha 2, Botičská 1936/4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Praha 2, Škrétova 44/6, zastoupena JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem se sídlem Zlín, Rašínova 522, za účasti zúčastněné osoby: COUNTRY RADIO s.r.o., Praha 10, Říčanská 3/2399, IČ: 45270881, zastoupena JUDr. Pavlem Dobiášem, advokátem se sídlem Praha 2, Odborů 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.10.2012, sp.zn. 2010/1134/zab/COU, č.j.: zab/3518/2012,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 2.10.2012, sp.zn. 2010/1134/zab/COU, č.j.: zab/3518/2012, se **z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci – LONDA spol. s.r.o. - náhradu nákladů řízení ve výši 11.651,50 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Jindry, advokáta.

III. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci – RADIO BONTON a.s. – náhradu nákladů řízení ve výši 11.651,50 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Ladislava Břeského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci podali u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 2.10.2012 sp.zn. 2010/1134/zab/COU, č.j.: zab/3518/2012, kterým Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) udělila provozovateli COUNTRY RADIO s.r.o. souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání

prostřednictvím vysílačů programu COUNTRY RADIO (licence č.j .Ru/91/99) spočívající ve změně územního rozsahu vysílání a souboru technických parametrů, a to v přidělení kmitočtu Děčín – město 2 87,6 MHz/200 W, souřadnice WGS 84: 14 11 13/50 46 21. Rada ve výroku tohoto rozhodnutí rovněž uvedla, že vyhodnotila soubor technických parametrů Děčín – město 2 87,6 MHz/200 W (vysíláním zásobeno 57.465 obyvatel) na základě znaleckého posudku RSM TACOMA a.s. č. 39-11/2012 jako nedostatečně bonitní nato, aby mohl být předmětem licenčního řízení. Vzhledem k tomu, stejně jako vzhledem ke skutečnosti, že požadovanou změnu lze vyhodnotit jako změnu v intencích původně udělené licence a po provedení vyhodnocení základních kritérií podle § 17 odst. 1 Rada udělila uvedený souhlas.

Žalobci nejprve v žalobě popsali důvody, pro které mají za to, že jsou aktivně legitimováni k podání žaloby. Uvedli, že první žalobce nebyl sice účastníkem předchozího správního řízení, na svých právech však byl zkrácen tím, že se v navazujících správních řízeních nemohl těchto zúčastnit, ačkoliv pro tato řízení ani rozhodnutí neexistovaly zákonné předpoklady. Aktivní legitimace druhého žalobce pak vyplývá z toho, že byl účastníkem licenčního řízení, jímž žalovaná udělila společnosti COUNTRY RADIO s.r.o. licenci k provozování rozhlasového vysílání s využitím souboru technických parametrů Tábor 101,8 MHz/1 kW. Žalovaná vydala napadené rozhodnutí podle § 20 odst. 4, resp. § 21 odst. 1 písm. b) a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.), jehož účastníkem je pouze žadatel, ačkoliv pro toto řízení ani rozhodnutí neexistovaly zákonné předpoklady. V předchozím správním řízení nebyla dostatečně prokázána a řádně odůvodněna nezpůsobilost přiděleného kmitočtu (nedostatečná bonita) pro samostatné licenční řízení.

Žalobci v žalobě poukázali na vývoj licenčních podmínek rádia COUNTRY RADIO, kdy původní licence byla přidělena rozhodnutím č.j.: Ru91/99 k provozování zemského rozhlasového vysílání na kmitočtech Praha – Zbraslav a Praha – město. V této části žaloby pak žalobci vyjmenovali, v kolika dalších případech byl Radou udělen souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu COUNTRY RADIO spočívající v přidělení dalších kmitočtových sítí.

Žalobci považují napadené rozhodnutí za nezákonné a vydané v rozporu s ustanovením § 20 odst. 4, resp. § 21 odst. 3 věta druhá zákona č. 231/2001 Sb. Dále namítli porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), zejména ustanovení § 2 odst. 4, které stanoví, že správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Žalobci poukázali na to, že žalovaná udělila společnosti COUNTRY RADIO s.r.o. licence k vysílání na 3 technických prostředcích a transformační licenci. Nato jí přidělila mimo licenční řízení dalších 19 kmitočtů převážně vyššího výkonu. Žalobci odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7As 61/2009, ve kterém soud dospěl k závěru, že nelze vyslovit souhlas s takovou změnou parametrů, která by de facto představovala novou licenci, a že k obejití požadavků licenčního řízení by došlo, pokud by nebyl přidělován tzv. dokrývací kmitočet. Žalobci namítli, že změny licenčních podmínek pro program COUNTRY RADIO probíhají permanentně a že těmito změnami se zcela zásadně mění územní rozsah vysílání. Nejde tedy proto o pouhou změnu v intencích původně udělené licence.

K otázce bonity kmitočtu žalobci poukázali na to, že žalovaná v odůvodnění rozhodnutí neuvedla, zda na předmětném území bylo v minulosti vyhlášeno nějaké licenční

řízení, případně s jakým výsledkem. V odůvodnění napadeného rozhodnutí dále absentuje výčet provozovatelů, kteří již na pokrytém území vysílají. Z toho vyplývá, že žalovaná nezjišťovala všechny významné okolnosti důležité pro stanovení bonity kmitočtu. Postup žalované se jeví v rozporu se zásadou předvídatelnosti správních rozhodnutí, neboť žalovaná např. vyhlásila licenční řízení na rozhlasové vysílání se souborem technických parametrů Třebíč 101,7 MHz/200 W, který pokrývá řádově 45.000 trvale usazených obyvatel, což je nižší počet než pokrytí kmitočtu, který je předmětem této žaloby.

Žalobci dále poukázali na to, že žalovaná se odvolává na znalecký posudek znaleckého ústavu RSM TACOMA a.s., podle něhož je přidělený kmitočet pro nového provozovatele rozhlasového vysílání nebonitní. Dle žalobců by žalovaná jako specializovaný orgán měla disponovat odbornými znalostmi potřebnými pro kvalifikované správní uvážení. Postup, kdy se snaží zaštitit znaleckým posudkem, je popřením účelu vysílacího zákona, který Radu zřídil právě za účelem rozdělování kmitočtů pro rozhlasové a televizní vysílání, a předpokládá, že tak bude činit samostatně a na vlastní odpovědnost. Žalované mělo být z její úřední činnosti známo, že o předmětný kmitočet by se v licenčním řízení mohli ucházet rovněž jiní stávající provozovatelé rozhlasového vysílání. Pro ně by tento kmitočet mohl být dostatečně atraktivní a bonitní. Postupem žalované však byli zbývající potenciální uchazeči o tento vzácný statek ze soutěže protiprávně vyloučeni.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě poukázala na to, že žalobci nebyli účastníky licenčního řízení (sp.zn. Ru/91/99), jehož se týká napadené rozhodnutí o souhlasu se změnou licenčních podmínek. Rovněž nebyli účastníky řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí. Uvedla, že si je vědoma rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.2.2011 č.j. 7As 111/2010 – 163, že však v nyní projednávané věci je skutkový stav odlišný. Žalovaná postupovala v řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, v souladu s judikaturou správních soudů a posoudila pečlivě bonitu kmitočtu, a to i za pomoci znaleckého posudku znaleckého ústavu RSM TACOMA a.s. Jestliže dospěla na základě takového posouzení k závěru o nedostatečné bonitě kmitočtu, nebyla povinna vyhlášovat ohledně tohoto kmitočtu licenční řízení. Pro postup podle § 21 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. byly splněny všechny podmínky. Žalobci tedy nemohli být kráceni na svých právech, neboť jejich licencí a rozsahu jejich oprávnění k provozování vysílání se napadené rozhodnutí nijak nedotklo. Z tohoto důvodu dle žalované nelze dovodit aktivní legitimaci žalobců k podání žaloby.

Pokud se jedná o dřívější rozhodnutí ve věci provozovatele COUNTRY RADIO s.r.o., tato nejsou předmětem tohoto řízení. Argumentaci žalobců nelze tedy vztahovat k dřívějším rozhodnutím Rady. Z dikce § 21 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. lze dovodit, že zákon zjevně počítá s možností určitého rozšíření pokrytého území v řízení podle § 21 uvedeného zákona. V lokalitě severních Čech provozovatel COUNTRY RADIO s.r.o. vysílal již před vydáním napadeného rozhodnutí. Řízení o změně územního rozsahu vysílání není řízením o dokrývacím kmitočtu. Dokrývání v pravém slova smyslu má samostatnou zvláštní úpravu v zákoně č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, a probíhá před jiným úřadem a s jinými lhůtami. V daném případě nelze dospět k závěru, že by došlo k obcházení licenčního řízení, neboť dokazováním bylo shledáno, že předmětný kmitočet není dostatečně bonitní a nebyl by tedy způsobilým předmětem licenčního řízení. Určité, nikoli nepřiměřené, rozšíření pokrytého území je v řízení o žádosti o změnu licence dikcí zákona připuštěno.

Žalovaná dále uvedla, že při posuzování bonity kmitočtu vychází z obecné premise, že jako bonitní lze vyhodnotit takový soubor technických parametrů, který by umožňoval provozovat rozhlasové vysílání beze ztráty zcela novému provozovateli rozhlasového

vysílání. Při posuzování bonity v této věci žalovaná zohlednila všechny relevantní skutečnosti počínaje počtem pokrytých obyvatel, který má následně vliv na rovněž zohledňované předpokládané příjmy provozovatele vysílání. Proti nim byly zohledněny předpokládané náklady na provozování vysílání. Údaje o předpokládaných příjmech a výdajích byly stanoveny znaleckým posudkem a vycházejí z konkrétních prokazatelných a ve znaleckém posudku specifikovaných podkladů a dílčích údajů. Žalovaná je přesvědčena, že zohlednila a posoudila všechny relevantní skutečnosti významné pro přijetí závěru ohledně bonity či nebonity předmětného kmitočtu. Počet trvale usazených obyvatel na pokrytém území je nepochybně vždy nejvýznamnější posuzovanou skutečností a Rada neshledala důvody posuzovat další okolnosti. Při hodnocení bonity posouzeny předpokládané příjmy a náklady provozovatele spojené s vysíláním na předmětném kmitočtu. Námitka žalobců, že Rada neposoudila všechny relevantní skutečnosti, je obecná, neboť neuvádí konkrétně, jaké další okolnosti měly být při posouzení bonity z hlediska ekonomiky budoucího vysílání posouzeny. V daném případě byl zpracován podrobný znalecký posudek, který je založen ve správním spise. Protože stanovení předpokládaných příjmů a nákladů provozovatele vysílání spojených s vysíláním na příslušném kmitočtu je především věcí odbornou, ekonomickou, zatímco žalovaná je odborným správním orgánem v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, vyžádala si žalovaná znalecký posudek v příslušném oboru. Z tohoto posudku je patrné, z jakých podkladů znalecký ústav vyšel a k jakému dospěl závěru ohledně předpokládaných příjmů a výdajů provozovatele vysílání na předmětném kmitočtu. Žalovaná si tedy vyžádala znalecký posudek za účelem posouzení ekonomických otázek bonity kmitočtu a na jeho základě dospěla k závěru o tom, že kmitočet není dostatečně bonitní, tedy není způsobilým předmětem licenčního řízení.

Žalobce – LONDA spol. s r.o. – k vyjádření žalované podal repliku, ve které poukázal na závěry judikatury ohledně aktivní legitimace žalobců. Dále s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 7As 61/2009 a rozsudek Městského soudu v Praze sp.zn. 10A 140/2012 namítl, že žalovaná neposoudila, zda nový územní rozsah kmitočtu nezakládá obcházení licenčního řízení. Příloha napadeného rozhodnutí spíše naznačuje, že se v daném případě jedná o vstup provozovatele vysílání na zcela nové území, což vysílací zákon dle ustálené judikatury neumožňuje. Řízení by mělo být postaveno najisto, zda se stávající kmitočet Ústí nad Labem a nový kmitočet Děčín – město 2 překrývají, případně nakolik. Přidělení kmitočtu stávajícímu provozovateli vysílání podmiňují správní soudy kumulativním splněním dvou podmínek – takový kmitočet nebude bonitní a nebude znamenat vstup provozovatele na nové území. V daném případě nebyla splněna nejméně druhá podmínka. Žalobce pak dále uvedl, že bonitu kmitočtu určuje rovněž případný zájem stávajících provozovatelů vysílání. I jinak nebonitní kmitočet se může stát přírůstkem stávajících souborů technických parametrů jiných provozovatelů. Jedinou možností, jak takový kmitočet přidělit, je licenční řízení. Takový případný zájem žalovaná nezjišťovala.

K žalobě se vyjádřila zúčastněná osoba společnost COUNTRY RADIO s.r.o., která ve svém vyjádření uvedla, že je zcela irrelevantní argumentace žalobců týkající se rozhodnutí žalované o přidělení jiných kmitočtů, které nemají vazbu k napadenému rozhodnutí. Argumentace žalobců je účelová. Společnost LONDA spol. s r.o. (Rádio Impuls) vysílá minimálně na 11 dokrývacích kmitočtech a společnost RADIO BONTON a.s. vysílá minimálně na 5 dokrývacích kmitočtech. Žalobci pokrývají svým vysíláním na dokrývacích kmitočtech regiony i s počtem přes 100.000 obyvatel. Zúčastněná osoba zdůraznila, že ustanovení § 21 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. výslovně na možnost změny územního rozsahu vysílání poukazuje. Předmětná lokalita je navíc pokryta programem COUNTRY RADIO vysílaným na frekvenci 1.062 kHz (Praha – Zbraslav). Dále zúčastněná

osoba zdůraznila, že na předmětný kmitočet byl vypracován znalecký posudek, a to s ohledem i na předcházející řízení, kdy předmětný kmitočet byl vyhodnocen jako bonitní. Posudek byl správně vypracován znaleckým ústavem v oboru ekonomika a jednoznačně z něj vyplývá, že předmětný kmitočet byl vyhodnocen jako nedostatečně bonitní. V daném případě se nejedná o změnu programového charakteru. Napadeným rozhodnutím nedošlo ke zkrácení práv žalobců, toto tvrzení žalobci ostatně nijak nedokládají. Dále zúčastněná osoba poukázala na to, že proti rozsudkům Městského soudu v Praze ve sporech 6A 105/2012 a 6A 106/2012, na které odkazoval první žalobce, byla podána kasační stížnost, o které dosud nebylo rozhodnuto.

Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupce zúčastněné osoby soudu předložil k otázce pokrytí lokality programem COUNTRY RADIO vysvětlení rozdílu mezi pásmem AM a FM. V tomto materiálu je uvedeno, že amplitudová modulace se využívá při vysílání na dlouhých, středních a krátkých vlnách. V případě COUNTRY RADIA s.r.o., tj. program stanice COUNTRY RADIO (vysílač Zbraslav 1.062 kHz na středních vlnách). Kmitočtová modulace, která se využívá v pásmu VKV (v případě vysílače Děčín – město 2, 87,6 MHz/200 W), není tak náchylná na rušení a umožňuje přenášet výrazně širší kmitočtové pásmo. K tomuto dále zástupce zúčastněné osoby založil do spisu zobrazení vlny vysílače Zbraslav 1.062 kHz, a to k doložení tvrzení, že v předmětném regionu provozovatel již vysílal.

Zástupce žalobce LONDA s.r.o. zopakoval důvody uvedené v žalobě a zdůraznil, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť pouze cituje závěr znaleckého posudku, ale tento nehodnotí a nehodnotí ani vypsání licenčního řízení. Opakovaně pak také poukázal na to, že provozovateli COUNTRY RADIO s.r.o. byla povolena celá řada změn licence. Zástupce žalované s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě poukázal na to, že nebylo třeba zvažovat dřívější licenční řízení, neboť posudek vycházel ze stavu, který odpovídal době vydání rozhodnutí. Provozovatel vysílání byl již v lokalitě severních a severozápadních Čech přítomen a vysílal, a to na kmitočtech Ústí nad Labem, Karlovy Vary, Chomutov a Česká Lípa. Nato zástupci obou žalobců z důvodů uvedených v žalobě navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení, zástupci žalované a zúčastněné osoby naopak měli zato, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto navrhovali, aby soud tuto žalobu zamítl.

Ze správního spisu vyplývá, že společnost COUNTRY RADIO s.r.o. podala žádost o změnu souboru technických parametrů spočívající v přidělení kmitočtu Děčín 87,6 MHz/200 W. Rada nejprve tento kmitočet vyhodnotila jako dostatečně bonitní, aby mohl být předmětem licenčního řízení, a z toho důvodu předmětný kmitočet nepřidělila. Proti tomuto rozhodnutí podal provozovatel COUNTRY RADIO s.r.o. žalobu, na jejímž základě bylo rozhodnutí o neudělení souhlasu zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 11.1.2012 sp.zn. 5A 245/2001. Kasační stížnost Rady proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9.8.2012 č.j. 9As 54/2012-25. Poté Rada zadala znaleckému ústavu RSM TACOMA a.s. vypracování znaleckého posudku s cílem posouzení bonity souboru technických parametrů Děčín – město 2 86 MHz/200 W (správně by mělo být 87,6 MHz/200 W). V odůvodnění napadeného rozhodnutí je popsán tento průběh řízení a dále je v odůvodnění napadeného rozhodnutí opsán závěrečný výrok znaleckého posudku č. 39-11/2012, který byl vypracován znaleckým ústavem v oboru ekonomika RSM TACOMA a.s. ve věci posouzení bonity souboru technických parametrů Děčín – město 2 86 MHz/200 W. V tomto znaleckém posudku je potom uváděno, že se jedná o kmitočty Děčín – město 2 87,6 MHz/200 W. Podle obsahu tohoto znaleckého posudku znalecký ústav vzal v potaz makroekonomický popis Ústeckého kraje a regionu Děčín a odhad potencionálně

dosažitelné poslechovosti. Dále podle ekonomického modelu provozu rozhlasového programu provedl výpočet nákladů na vysílání rozhlasového programu a příjmů provozovatele z takového vysílání. V závěrečném výroku pak uvedl, že měsíční stabilizované tržby na analyzovaném kmitočtu by měly být v částce 92.922,- Kč a měsíční stabilizované provozní náklady by měly činit 311.205,- Kč. Měsíční stabilizovaný hospodářský výsledek by tedy činil minus 218 tisíc 282,- Kč. Na základě provedené analýzy ústav dospěl k názoru, že soubor technických parametrů Děčín – město 2 86 MHz/200W umožňující pokrytí 57.465 obyvatel v dané lokalitě z pohledu subjektu dosud nedisponujícího licenci pro provoz rozhlasového vysílání není bonitní. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí odcitovala závěrečný výrok znaleckého ústavu a další hodnocení zjištěných skutečností neprovedla.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Městský soud v Praze se nejprve zabýval tím, zda jsou žalobci aktivně legitimováni k podání žaloby či nikoliv. V daném případě byla licence, k jejíž změně byl napadeným rozhodnutím udělován souhlas společnosti COUNTRY RADIO s.r.o., udělena rozhodnutím č.j. RU/91/99. V tomto licenčním řízení ani v dalších řízeních, v nichž společnost COUNTRY RADIO s.r.o. získávala oprávnění vysílat na dalších kmitočtech (souhlas se změnou licenčních podmínek), žalobci nebyli účastníky řízení. Problematika okruhu účastníků správního řízení a v návaznosti na to problematika okruhu subjektů oprávněných k podání žaloby proti rozhodnutí Rady o žádostech o udělení souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci (vyjmenovaných v § 21 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb.) byla řešena v celé řadě rozsudků Nejvyššího správního soudu a ve vývoji této judikatury lze vysledovat tendenci rozšiřování okruhu osob oprávněných k podání žaloby proti rozhodnutí Rady o žádostech o udělení souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci. V daném případě soud vycházel zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.2.2011 č.j. 7As 111/2010 – 163, ve kterém Nejvyšší správní soud vyslovil názor, že k podání žaloby proti rozhodnutí vydanému podle § 21 zákona č. 231/2001 Sb. *jsou legitimováni nejen všichni účastníci licenčního řízení, ale žalobu mohou podat i jiné osoby, neboť aktivní žalobní legitimace není podmíněna přímo účastí na předchozím správním řízení, nýbrž toliko tvrzením žalobce, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Žalobní legitimace k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu v případě osoby, která nebyla a ani neměla být účastníkem správního řízení je prostředkem ochrany práv této osoby ve zcela krajní situaci, kdy správní orgán (alespoň dle tvrzení této osoby) vydal rozhodnutí, které v daném typu řízení obsahově nemohlo být vydáno a v důsledku toho zasáhl do jeho práv, ačkoliv by se za normálních okolností při řádném postupu správního orgánu nemohl výsledek daného řízení této osoby v žádném směru dotknout.*

Žalobci tvrdí zkrácení na svých právech tím, že v daném případě, ač tak učiněno být mělo, nebylo vypsáno samostatné licenční řízení, což ve svém důsledku vedlo k tomu, že nemohli v takovém licenčním řízení jednat jako účastníci takového správního řízení. Vzhledem k tomu, že bez věcného posouzení napadeného rozhodnutí nelze učinit závěr, zda byly splněny podmínky pro udělení souhlasu žalovanou či nikoliv, má soud za to, že je třeba žalobcům přiznat aktivní legitimaci k podání žaloby, že žalobu nelze odmítnout jako podanou neoprávněnou osobou. Nelze souhlasit s názorem žalované, že v daném případě se jedná o jiný skutkový stav než ve věci vedené pod sp.zn. 7As 111/2010, neboť v daném případě se

jedná o nebonitní kmitočet. Závěr, zda tomu tak skutečně je či nikoli, lze po podání žaloby učinit až po proběhlém soudním řízení. Předtím nelze mít postaveno najisto, zda tvrzení žalobců je správné či nikoliv.

Městský soud v Praze se dále zaměřil na přezkoumání napadeného rozhodnutí a považuje za potřebné uvést, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle jeho názoru nedostatečné. Okolnosti vztahující se ke znaleckému posudku dle názoru soudu nepatří do výroku rozhodnutí, ale měly být uvedeny a zhodnoceny právě v odůvodnění rozhodnutí, a to spolu s uvedením úvahy o výkladu příslušných ustanovení zákona č. 231/2001 Sb. Vzhledem k tomu, že tomu tak není, lze napadené rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Tento nedostatek znamená, že se soud může vyjádřit pouze k některým námitkám žaloby.

K námitce žalobců, že Rada ohledně provozovatele COUNTRY RADIO s.r.o. udělila souhlas se změnou licenčních podmínek opakovaně a že se proto o pouhou změnu v intencích původně udělené licence jednat nemůže, považuje soud za potřebné zdůraznit, že předmětem tohoto řízení nemohou být dřívější rozhodnutí žalované, kterými byly změněny skutečnosti uvedené v žádosti o licenci. Tato dřívější rozhodnutí nejsou rozhodnutími podkladovými pro nyní přezkoumávané rozhodnutí, a proto soudu nepřisluší se s těmito předcházejícími rozhodnutími zabývat a hodnotit je. Z existence těchto předcházejících rozhodnutí, kterými byla měněna licence č. Ru/91/99 a z jimi založené změny územního rozsahu vysílání provozovaného společností COUNTRY RADIO s.r.o., nelze bez dalšího dovozovat, že v daném případě nelze hovořit o tzv. dokrytí území.

Rovněž k otázce možnosti udělení souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci existuje rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu a Městského soudu v Praze. I když každý případ je třeba posuzovat podle konkrétních okolností, lze závěry v této judikatuře obsažené zobecnit tak, že u žádosti o souhlas se změnou územního rozsahu vysílání musí být posouzeno, zda požadovaný kmitočet nemá takovou bonitu, že jeho přidělení by mělo být předmětem samostatného licenčního řízení. Skutečnost, zda by požadované kmitočty mohly být předmětem samostatného licenčního řízení, je potřebné vyhodnotit, neboť jednalo-li by se o kmitočty, které mohou být vzhledem ke své bonitě přiděleny samostatně, znamenalo by jejich přidělení v rámci řízení o žádosti o souhlas se změnou stávající licence obcházení zákona (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.9.2009 č.j. 7As 61/2009-134 dostupný na www.nssoud.cz). V daném případě lze vzhledem k textu výroku rozhodnutí i vzhledem k odůvodnění rozhodnutí mít za to, že žalovaná při udělování souhlasu vycházela ze znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem RSM TACOMA a.s. Žalobci k tomuto posudku namítli, že žalovaná byla zřízena jako správní orgán příslušný k rozhodování ve věcech vysílání a že znalecký posudek neměl být vypracováván znaleckým ústavem z oboru ekonomika. Tato námitka není dle názoru soudu na místě, neboť stanovení předpokládaných příjmů a výdajů je nepochybně otázkou spadající do oboru ekonomika. Podle § 56 správního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.

V daném případě dle názoru soudu byla žalovaná oprávněna opatřit si znalecký posudek z oboru ekonomika ke zjištění příjmů a nákladů vysílání. I když ve spise není založeno ustanovení vypracovatele znaleckého posudku, v daném případě lze dovodit z obsahu tohoto znaleckého posudku, že se vztahuje ke kmitočtu, který byl předmětem

udělovaného souhlasu. V souvislosti s vyžádaným znaleckým posudkem soud považuje za potřebné poukázat na to, že znalec může být ustanoven k posouzení ekonomických hledisek, avšak samotný závěr o bonitnosti či nebonitnosti kmitočtu přísluší žalované. K této právní otázce se znalci vyjadřovat nepřísluší. Jeho úkolem může být pouze stanovení předpokládaných příjmů a nákladů provozovatele rozhlasového vysílání za daných podmínek v místě pokrytém určitým kmitočtem.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že je to správní orgán, který je povinen v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvést, jakými úvahami byl veden při zhodnocení zjištěných skutečností. Tyto náležitosti dle názoru soudu odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje, neboť zde absentuje vlastní úvaha žalované o tom, zda předmětný kmitočet je či není bonitní při hodnocení všech hledisek, která je třeba vzít v potaz. Hledisko ekonomické zachycené ve znaleckém posudku je pouze jedním z takto nastavených hledisek. Z uvedených důvodů má soud za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto soudu nezbylo, než toto rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci měli ve věci úspěch. Vzhledem k tomu, že v daném případě byla žaloba podána 2 žalobci, kteří jsou zastoupeni různými advokáty, v případě úkonu – sepsání žaloby žalobci společně – soud odměnu za tento úkon rozdělil tak, že žalobci – LONDA spol. s r.o. náleží polovina odměny za úkon (1.050,-Kč) a žalobci RADIO BONTON a.s. také polovina odměny za úkon, tj. 1.050 ,- Kč. Žalobci LONDA spol. s r.o. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení, která zahrnuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, a odměnu advokátovi za jeden úkon právní služby (příprava a převzetí zastoupení) ve výši 2.100,- Kč, dále odměnu za jeden úkon (sepsání žaloby) ve výši 1.050,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění platném do 31.12.2012) a dále odměnu za jeden úkon právní služby (účast na jednání) ve výši 3.100,- Kč ((§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění platném od 1.1.2013). Náklady řízení rovněž tvoří náhrada tří režijních paušálů po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb.). Protože zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 1.501,50 Kč. Náklady řízení tedy celkem činí 11.651,50 Kč. Pokud se jedná o repliku žalobce, za tento úkon náhradu nákladů soud nepřiznal, neboť tato replika nebyla soudem vyžádána a žalobce v ní v podstatě pouze zopakoval důvody uvedené v žalobě. Soud má za to, že v tomto případě se nejedná o náklad vynaložený důvodně.

Žalobci – RADIO BONTON a.s. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení ve stejné výši, tedy v částce 11.651,50 Kč, když náklady řízení jsou shodné jako u žalobce – LONDA spol. s r.o.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26.března 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová